

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/154/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010268
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:4619010268.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalú v trestnej veci odsúdeného M. P., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom J. nad G. č XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, vo veci žiadosti odsúdeného zo dňa 16.07.2019 na zahľadenie odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/16/89, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.01.2020 sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Partizánskom zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 2Nt/13/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného M. P. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Partizánske uznesením zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 2Nt/13/2019, o návrhu odsúdeného M. P. na zahľadenie odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 3T/16/89-46 zo dňa 15.02.1989, právoplatným dňa 28.02.1989 rozhodol tak, že tento podľa § 470 ods.1 Tr.por. s použitím § 92 ods.1 písm. c) Tr.zák. zamietol.

Proti citovanému uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tým, že podľa jeho názoru splnil podmienky na zahľadenie odsúdenia, pričom i okresný súd skonštatoval, že viedol riadny život po dobu 3 rokov, ale odsúdenie mu nezahľadil. Preto žiadal, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a predmetné odsúdenie mu zahľadil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného je nutné zamietnuť, pretože nie je dôvodná.

Okresný súd v napadnutom uznesení správne poukázal na priebeh páchania trestnej činnosti a jednotlivých odsúdení, kedy bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 3T/16/89-46 z 15.02.1989, právoplatným dňa 28.02.1989, bol M. P. uznaný vinným zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 2 roky so zaradením do II. NVS. Trest vykonával od 15.03.1989 do 04.01.1990. Zvyšok trestu mu bol odpustený amnestiou dňa 1.1.1990, ktorá však nemala účinky zahľadenia predmetného odsúdenia.

Následne bol rozsudkom Okresného súdu v Žiline č.k. 3T/163/90-40 z 29.05.1990, právoplatným dňa 12.06.1990, odsúdený pre trestné činy výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 4 mesiace so zaradením do II. NVS. Skutok v tejto veci spáchal dňa 14.02.1990.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1T 44/93-251 z 08.10.1993 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1To 110/93-268 z 29.12.1993, právoplatným dňa 29.12.1993, bol odsúdený M. P. uznaný vinným zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. f/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 14 rokov so zaradením do III. NVS. Skutok spáchal dňa 21.01.1993. Trest vykonával sčasti väzobne od 27.01.1993 do 31.08.2005, kedy bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 2Pp/70/2005 z 31.08.2005, právoplatným v ten istý deň, s určením skúšobnej doby v trvaní 7 rokov. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 2Pp/70/2005 zo dňa 16.02.2011, právoplatným dňa 25.03.2011 súd rozhodol, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestu 1 rok 4 mesiace a 27 dní vykoná. Výkon zvyšku trestu má nastúpiť dňa 07.02.2033.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/70/2009-267 zo 17.03.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3To/48/2010 z 27.05.2010, právoplatným dňa 27.05.2010 bol odsúdený M. P. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody na 23 rokov 7 mesiacov a 3 dni so zaradením do ÚVTOS s maximálnym stupňom stráženia. Skutok v tejto veci spáchal dňa 04.07.2009. Vo výkone trestu sčasti väzobne je v tejto veci od 04.07.2009.

Podľa § 92 ods. 1 písm. c) Tr. zák. súd môže zahliadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 4 Tr. zák. doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmiennečne prepusteného a podmiennečne prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmiennečne prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

Doba nepretržitého vedenia riadneho života odsúdeným začína plynúť po výkone trestu odňatia slobody, vydaní agraciačného rozhodnutia prezidenta republiky, alebo po uplynutí premlčacej doby uvedenej v § 90 ods.1 Tr.zák.

V prípade spáchania nového trestného činu alebo iného deliktu dochádza k prerušeniu doby uvedenej v § 92 ods.1 Tr.zák. a táto zákonná doba začína plynúť odznova.

Vzhľadom k uvedenému a s prihliadnutím na priebeh odsúdení možno zistiť, že len po podmiennečnom prepustení uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 2Pp/70/2005 zo dňa 31.08.2005, z výkonu trestu uloženého odsúdenému rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1T 44/93-251 z 08.10.1993, odsúdený v dobe presahujúcej 3 roky (konkrétne 3 roky, 10 mesiacov a 3 dni) nespáchal novú trestnú činnosť. Následne však bol opäť odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/70/2009-267 zo 17.03.2010, za ďalší závažný trestný čin (zločin lúpeže), spáchaný dňa 04.07.2009 a došlo tiež k nariadeniu zvyšku výkonu trestu po podmiennečnom prepustení pre neosvedčenie sa v skúšobnej dobe.

V prípade rozhodovania o splnení podmienok na zahliadenie odsúdenia v zmysle § 92 ods.1 Tr.zák. súd prihliada na minimálnu dobu vedenia riadneho života stanovenej zákonom, pričom je potrebné zvýrazniť slovo najmenej, z čoho je zrejmé, že súd v čase rozhodovania môže vziať do úvahy i lehotu dlhšiu, nevyhnutnú na konštatovanie o riadnom vedení života po odsúdení a to s prihliadnutím na jeho osobnú charakteristiku. V danom prípade, ako už uviedol okresný súd, v čase odsúdenia vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/16/89 bol M. P. už osemkrát súdne trestaný, je teda zrejmé, že dobu, po ktorú by mal preukázať schopnosť viesť riadny život je potrebné posudzovať dlhšiu, ako je minimálna doba stanovená zákonom. Vzhľadom na uvedené ďalšie odsúdenia pre závažnú trestnú činnosť, pre ktorú dokonca je stále vo výkone trestu, odsúdený túto podmienku nevyhnutnú pre zahliadenie odsúdenia vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/16/89 ani podľa krajského súdu nespľnil.

Z uvedených dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods.1 písm. c) Tr.por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.